

РЕШЕНИЕ

№ 7152

гр. София, 09.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 10.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **4251** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156, ал.4 и ал.5 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ .

Образувано е по жалба от Б. 1 Е./ в несъстоятелност/, ЕИК[ЕИК], представлявано от синдика Б. Т., срещу Акт за установяване на задължение по декларация /АУЗД/ №19/ 15.10.2019, издаден от орган на приходите при [община], с който се определят дължимите данък недвижими имоти и такса битови отпадъци за недвижими имоти-земи, находящи се в [населено място].

Жалбоподателят Б. 1 Е., обявен в несъстоятелност, е редовно призован и се представлява от синдика Б. Т.. На 10.11.2020г е постъпила молба, с която заявява, че няма възможност да се яви на заседанието, поради контакт с болен от Ковид 19 и моли за отлагане на делото за друга дата след 17.11.20г. В случай, че отлагане е невъзможно, моли делото да бъде разгледано в негово отсъствие, като заявява, че поддържа жалбата срещу АУЗД и моли да бъде отменен като неправилен и незаконообразен, както и претендира присъждане на разноски. Жалбоподателят излага доводи за незаконообразност и неправилност на издадения акт /АУЗД/, с оглед това, че решаващият орган не се е произнесъл в 60-дневен срок и предвид разпоредбата на чл.156, ал.4 от ДОПК, е налице мълчаливо потвърждаване на процесния акт, поради което лицето обжалва АУЗД пред Административен съд-град С..

Ответник по жалбата- Директор Дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси“ при [община], е редовно призован, не се явява и не се представлява. Софийска градска прокуратура е редовно призована, не изпраща представител.

Съдът намира, че жалбата е допустима и подадена в законоустановения срок от легитимирано лице.

Настоящият съдебен състав споделя изцяло фактическата обстановка, установена в жалбата, подадена до органа, издал АУЗД. На 07.01.2020г жалбоподателят Б. 1 Е. е получил Акт за установяване на задължение по декларация №19/15.10.2019г, издаден от органа по приходите при [община], с който се определят дължимите данък недвижими имоти и такса битови отпадъци за земите, находящи се в [населено място]. На 17.01.2020г. е постъпила жалба в законоустановения 14-дневен срок до Директора на Дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси при [община] на основание чл.107, ал.4 ДОПК. Жалбата е получена на 21.01.2020г и предвид разпоредбата на чл.146 ДОПК, преписката следва да бъде изпратена на компетентния за решаване орган в срок до 28.01.2020г. С оглед факта, че решаващият орган не се произнася по нея в 60-дневен срок, считан от тази дата, то е налице мълчаливо потвърждаване на обжалвания акт, поради което жалбоподателят сезира Административен съд-гр.С. с процесната жалба.

Установените задължения в обжалвания акт се отнасят до 3 бр.имоти, съответно №1100008- земя с площ 10393 кв.м, №1100007- земя с площ 10394 кв.м и №1100005- земя с площ 20787 кв.м. Със заповед за придобиване на собственост №319/02.07.2007. , кметът на [община] е наредил „Б. 1 Е., ЕИК[ЕИК], да придобие собствеността върху поземлен имот с нов идентификатор 07598.110.17 и площ от 20049 кв.м. Съгласно посочената заповед този имот е идентичен с УПИ VII- 110007, 110008, в кв.255 по регулационния план на жз“А. плай“ и „А.“, одобрен с решение №42-461 по протокол №42/30.06.2020г. на Общински съвет [населено място]. В тази заповед е посочено, че разликата от 738 кв.м между общата площ на поземлени имоти 110007 и 110008 и площта на новообразувания поземлен имот с идентификатор 07598.110.17 се прехвърля в полза на [община], Област В. за изграждане на обекти на социалната инфраструктура- публична собственост и на общи мрежи и съоръжения на техническа инфраструктура. Кметът на [община] е издал и друга Заповед за придобиване на собственост №318/02.07.2020г, с която нарежда [фирма] да придобие собствеността върху поземлен имот с идентификатор 07598.110.15 и площ от 19 624 кв.м, като този имот е идентичен с УПИ VII- 110005 в кв.255 по регулационния план на жз“А. плай“ и „А.“, одобрен с решение №42-461 по протокол №42/30.06.2006г. на Общински съвет [населено място]. В заповедта е посочено, че разликата от 1 163 кв.м между площта на поземления имот с идентификатор 07598.110.15 се прехвърля в полза на [община], област В. за изграждане на обекти на социална инфраструктура- публична собственост и на общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура. Заповедите влизат в сила на 17.07.2007г, с които автоматично от този момент насетне Б. 1 Е. придобива собствеността върху поземлени имоти с идентификатори 07598.110.17 и 07598.110.15 и площ съответно 20 049 кв.м и 19 624 кв.м , а [община] е придобила собственост върху 738 кв.м от поземлени имоти 110007 и 110008 и 1163 кв.м от поземлен имот 110005. В жалбата не се спори по тези факти, но същевременно в обжалвания АУЗД № 19/15.10.2020г. са начислени задължения за данък върху недвижими имоти и такса смет от 2014 до 2018 г за имоти 110005, 110007, 110008 , с площта им преди влизане в сила на заповедите на кмета на [община]. Жалбоподателят [фирма] оспорва акта за начисляване на задълженията като незаконосъобразен, тъй като счита, че не е данъчнозадължено лице.

На следващо място, дружеството е обявено в несъстоятелност по реда на чл.711 ТЗ, с

решение № 937/17.05.2017г, и всички последици от обявяването започват, включително и осребряване на имуществото, включено в масата на несъстоятелността. В тази връзка с постановление за възлагане № 64/23.08.2018г, влязло в сила на 27.09.2018г за поземлени имоти с идентификатори 07598.110.17 и 07598.110.15 и площ съответно 20049 кв. М и 19624 кв.м, като същите са възложени в собственост на Д. за управление терятев банк Д.Д- акционерно дружество, учредено съгласно словенското законодателство, като начислените задължения жалбоподателят счита, че трябва да бъдат начислени на новия собственик. В жалбата е посочено, че задълженията за 2018 трябва да са начислени преди 27.09.2018г, а методът за начисляването не е посочен в процесния акт. Излага доводи, че липсата на подобна информация опорочава издадения акт, тъй като видът и начинът на изчисляване на размера на задължението за всеки един конкретен имот трябва да бъде установен по безспорен начин за задълженото лице и подобна липса представлява съществено нарушение на административно-производствените правила при издаване на административния акт.

Съдът, след като прецени допустимостта на предявената жалба и обсъди направените в нея становища на страните, липсата на доказателствени искания, установи следното: Жалбата се явява основателна.

По отношение на компетентността на органа, издал ревизионния акт, същият- на основание чл.119 ДОПК е издаден от съответния компетентен по материя, място и степен орган по приходите, който със заповед на Кмета на [община], от 11.03.2013г, е М. Ц.- заповед РД 0700-108-11.03.2013г. В законовоустановения срок актът е обжалван пред по-горестоящия орган- а именно пред Директор Дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси“ при [община], а последният не се произнася, което съгласно чл.156, ал. 4 ДОПК означава, че сме изправени пред хипотезата на мълчаливо потвърждаване на обжалвания акт от органа.

По отношение на изложената в жалбата липса на мотиви от страна на компетентния орган и липса на конкретизиране на метода и начина на начисляване на данъците, съдът не счита, че е относимо към спора, като допускане на съдебно-икономическа експертиза не би могло да реши въпроса, касаещ размера на задълженията в постановения АУЗД. Предмет на спора е кому принадлежат начислените задължения, а колкото до метода им на изчисляване, същият няма да послужи за изясняване на делото от фактическа страна при постановяване на съдебното решение по същество.

Следва да се има предвид, че след влизането на двете заповеди на Кмета на [община] от 17.07.2007г. дружеството [фирма] не следва да дължи данъци и такса смет за разликата от 738 кв м. между общата площ на поземлените имоти 110007 и 110008 и площта на новообразувания поземлен имот с идентификатор 07598.110.17, която се прехвърля на [община], както и разликата от 1163 кв.м между площта на поземлен имот 110005 и площта на новообразувания поземлен имот с идентификатор 07598.110.15, която се прехвърля в полза на Общината. Начислените данъци с издадения АУЗД, постановен на 15.10.2019г. включват такива площите, каквито са били преди влизане в сила на заповедите на Кмета на [община], а това съдът намира за незаконосъобразно, предвид обстоятелството, че площите не са били в собственост на дружеството [фирма], след 17.07.2007, а данъците и таксите смет са начислени за периода 2014-2018г, а видно от доказателствата по делото, юридическото лице не дължи данъци на Общината и такси смет за цялата квадратура поземлени имоти и площи, тъй като част от тях принадлежат на Общината, в качеството и на собственик

върху 738 кв м от поземлени имоти 11 0007 и 110008 и 1163 кв. М от поземлен имот 110005.

На следващо място, с оглед влязлото в сила за обявяване на дружеството в несъстоятелност със съдебно решение №937/17.05.2017г, започва осребряване на имуществото му за удовлетворяване на масата на кредиторите на несъстоятелността. Поради горното, с постановлението за възлагане, влязло в сила на 27.09.2018г. поземлените имоти с идентификатори 07598.110.17 и 07598.110.15 и площ равна на 20049 кв м и 19624 кв м са възложени в собственост на Д. за управление Т. банк Д.Д-акционерно дружество, учредено по словенското законодателство. От това следва, че АУЗД е незаконосъобразен и в тази му част, тъй като [фирма] не следва да дължи данъци и такси смет след 27.09.2018г, т.е до края на 2018г, а в акта е посочена цялата календарна година, без уточнения за промяната в собствеността на посочените площи. Воден от изложените мотиви и на основание чл. 156, ал.5 ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ АУЗД №19/15.10.2019Г на Дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси“ при [община].

ОСЪЖДА ДИРЕКЦИЯ „ПРИХОДИ И АДМИНИСТРИРАНЕ НА МЕСТНИ ДАНЪЦИ И ТАКСИ“, [община] ДА ЗАПЛАТИ на [фирма]/ в несъстоятелност/, ЕИК[ЕИК], представялвано от синдика Б. разноски по делото в размер на 50лв.

РЕШЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА КАСАЦИОННО ОБЖАЛВАНЕ В 14-ДНЕВЕН СРОК ОТ СЪОБЩАВАНЕТО МУ НА СТРАНИТЕ ПРЕД ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ.

СЪДИЯ: